

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Udtalelser og dokumenter : Vedtaget på Kommunistisk Partis 2. kongres 14. 15. og 16. november 2008

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 2008

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

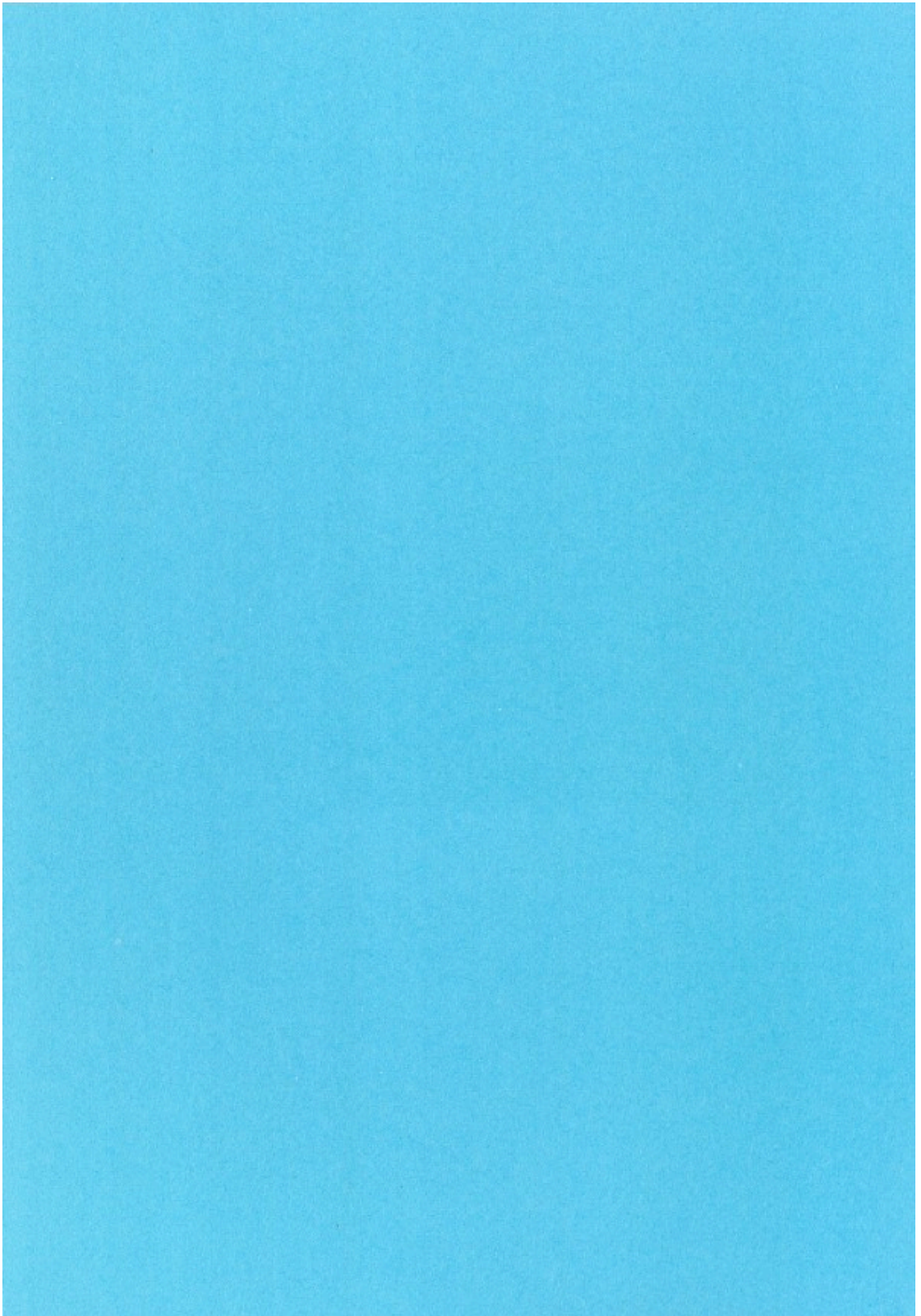
Udtalelser og dokumenter

vedtaget på Kommunistisk Partis 2. kongres
14. 15. og 16. november 2008

Forlaget Arbejderen

Udtalelser og dokumenter

**vedtaget på Kommunistisk Partis 2. kongres
14. 15. og 16. november 2008**

Kommunistisk Parti

Forlaget Arbejderen

Udsendt af
Kommunistisk Parti
november 2008.

Ryesgade 3F
2200 København N
Telefon: 35 35 17 87
Mail: info@kommunister.dk
Web: www.kommunister.dk

Layout og tryk:
Forlaget Arbejderen
© November 2008

ISBN: 87-89599-89-6

Indhold:

Kollektive løsninger på fælles problemer:	5
Alliance for kollektiv velfærd og solidaritet	5
Kampen mod den kapitalistiske krise	5
Økonomisk politik – Kollektiv velfærd	6
Skattereform og kollektiv velfærd.....	7
Kollektiv velfærd og social tryghed	8
Overenskomstkamp er velfærdskamp	8
Solidaritet – vejen frem i den ideologiske kamp	9
Den fælles kamp	10
Resolution mod imperialism og krig	11
Undervejs mod en multipolær verden	11
Om USA og imperialismens nuværende krise	12
Om den europæiske union	13
Folkenes kamp	14
Danmarks internationale stilling	15
International solidaritet	17
Styrk den konsekvente EU-modstand	19
Kommunistisk Parti støtter Liste N	19
Kommunistisk Parti siger nej til euroen	19
Kommunistisk Parti forsvaret demokratiet	19
Det indre marked er fællesnævner	20
Vi kræver respekt for demokratiet, og respekt for det irske nej	20
Arbejdsprogram for Kommunistisk Parti	21
Analyser og politikudvikling	21
Partiopbygning	22
Skoling og uddannelse	23
Dagbladet Arbejderen	23
Øvrige spørgsmål	23
Kommunistisk Parti og Enhedslisten	24

*Der var stor talerlyst på Kommunistisk Parti's 2. kongres.
Mere end 100 indlæg fra de delegerede under debatten.*

Kollektive løsninger på fælles problemer:

Alliance for kollektiv velfærd og solidaritet

Kampen mod den kapitalistiske krise

Med udbruddet af finanskrisen blev der sat en ny dagsorden i klassekampen. Der er ikke blot tale om en finansiel krise, men om en grundlæggende krise for det kapitalistiske system, som vil påvirke alle sider af samfundet. Vi oplever stigende arbejdsløshed og et øget pres på løn og arbejdstid. Antallet af tvangsaktioner vokser. Mange småsparere har lidt store tab. Værdien af pensionsindbetalingerne udhules.

I stedet for at dække samfundets behov for kollektiv velfærd tilgodeses bankkapitalens og en række kapitalfonde og spekulanter's finansielle gevinster samt store monopoler's profitter. Samtidig lægger den borgerlige regering igen op til at forringe vilkårene for arbejderne og de arbejdsløse.

Kommunistisk Parti vil deltage aktivt i kampen for at forhindre, at krisens byrder væltes over på arbejderne og de arbejdendes skuldre. Vi vil deltage i kampen for at de rige betaler krisen. Vi kræver blandt andet:

- Nationalisering af den finansielle sektor.
- Hjælpepakke der sikrer at ingen tvinges fra hus og hjem.
- Væk med moms på fødevarerne.
- Gennemførelse af en 25 % stigning af pensioner, sociale satser og dagpenge.
- Genindførelse af dyrtidsregulering af løn og overførelsesindkomster.

Kampen mod krisen og kampen for kollektiv velfærd er to sider af samme kamp. Den borgerlige regering har siden 2001 fortsat en nyliberal offensiv. Dens hovedmål er, at afvikle den offentlige sektor og øge borgerskabets rigdom og monopoler's profitter. Der er tale om en offensiv som gennemføres skridt for skridt og i overensstemmelse med udviklingen af EU's indre marked. Stadigt flere beslutninger af afgørende betydning for Danmarks udvikling, fjernes fra det danske Folketing og lægges i hænderne på EU's Kommission og Ministerråd. Denne udvikling undergraver for alvor det nationale demokrati og skærper spørgsmålet om fortsat medlemskab af EU.

Med skattestoppet og det såkaldte »loft over statens udgifter« udsultes den offentlige sektor på alle samfundets vitale områder. Det gælder det offentlige sundhedsvæsen, børnepasning, uddannelsesinstitutionerne, den kommunale ældrepleje og special- og handicapområdet.

Med kommunalreformen forstærkes regeringens opgør med den kollektive velfærd. Kommuner og regioner sættes i en stram økonomisk spændetroje. Kommunerne tvinges til at gå i spidsen for udlicitering og nedskæringer og skal i de kommende år bringe nye aktiviteter i licitation.

Den nyliberale offensiv øger den sociale ulighed i samfundet, den øger lønspredningen på arbejdsmarkedet og den ulige løn mellem kønnene. Den gør velfærdsydelse til en vare, og vil markedsføre den offentlige sektor. Den forstærker individualismen og stimulerer en samfundsmoral, der spreder grådighed og spekulation. Den opdyrker en privilegeret elite og den udhuler demokratiet.

Den politiske opposition i folketinget står reelt ikke samlet om et politisk alternativ til den borgerlige politik. Den nyliberale offensiv drager stor fordel af, at modstanden i fagbevægelsen står splittet. Den står uden fælles politisk platform og strategi og der er fortsat uenighed mellem en række store forbund i fagbevægelsen.

Økonomisk politik – Kollektiv velfærd

Den borgerlige regerings økonomiske politik følger EU's krav om yderligere udlicitering af den offentlige sektor og privatisering af den kollektive ejendom.

Kommunistisk Parti vil bryde denne politik og støtter kampen for:

- At olie, gas, varme og vandforsyningen samt telekommunikationen, post og den kollektive trafik er offentligt ejet.

Kommunistisk Parti støtter udviklingen af en økonomisk politik, der beskytter folkesundheden, miljøet og klimaet.

- Den offentlige sektor må stå som garant for en general omlægning af energipolitikken fra en prioritering af kul og olie til prioritering af varig og bæredygtig energi samt af øget effektivitet i produktion og udnyttelse af energien. Afgrøder til fremstilling af biobrændstoffer må ikke dyrkes på arealer, der er egnede til fødevarer afgrøder. Vi opfatter det som en offentlig forpligtelse at udvikle infrastruktur, byggeri, industri og handel, så det tager hensyn til klima og miljø.
- Omlægning af landbruget til økologisk drift. Sunde fødevarer uden giftstoffer er fundamental for folkesundheden og miljøet.

Skattereform og kollektiv velfærd

Der er brug for en skattereform der tilgodeser det voksende behov for kollektiv velfærd.

Overfor det borgerlige liberale krav om skattelettelse til de velhavende støtter Kommunistisk Parti en skattereform der bygger på:

- Hævelse af bundfradraget og reel progression i indkomstbeskatningen.
- Fjernelse af skattestoppet og det såkaldte »udgiftsloft«.
- Øget beskatning af spekulations- og arbejdsfrie gevinster herunder værdistigninger i boligen.
- Øget beskatning af spekulationsgevinster og øget selskabsbeskatning samt lukning af huller i skattelovgivning, som blandt andet kapitalfonde udnytter.
- Genindførelse af formuebeskatningen og øget arvebeskatning.

Partiets nye fane præsenteres for kongressens deltagere.

Kollektiv velfærd og social tryghed

Kommunistisk Parti støtter kampen for:

- En stærk offentlig sektor uden brugerbetaling
- At føre udliciterede opgaver tilbage til offentlig varetagelse.
- Et velfungerende og offentligt ejet sundheds- sygehusvæsen
- En modernisering, udvikling og kvalificering af den offentligt finansierede uddannelse for alle.
- En styrkelse af forskningen – især grundforskningen. Ingen profitstyring af offentligt betalt forskning.
- En ældre- og plejesektor, der dækker behovet for pasning og pleje af samfundets ældre og handicappede.
- En landsdækkende udvidelse af det almennyttige boligbyggeri som skal sikre ordentlige boliger til en billig husleje ved hjælp af statsfinansierede lån.
- En børnepasning, hvor pædagogerne har tid og plads til at udvikle det enkelte barn, hvor børnene får gratis og sund mad, og hvor taksterne i institutionerne er til at betale uanset indkomst.
- Udvikling af en bred vifte af sports-, kultur- og andre fritidsaktiviteter til børn og unge, som en modvægt mod den voksende kommercialisering i samfundet.
- Et arbejdsmarkedspolitisk dagpengesystem der giver fuld dækning ved tabt arbejdsfortjeneste båret af fagligt funderede A-kasser.

Overenskomstkamp er velfærdskamp

Kommunistisk parti støtter enhedsfagbevægelsen. Vi støtter kampen for højere løn, ligeløn og kortere arbejdstid. Vi støtter kampen for bedre og mindre stressende arbejdsforhold, for overenskomster der bygger på kollektivet og på solidariteten i arbejderklassen.

Kvindernes kamp er en del af den faglige kamp. Kvinderne har rekorden i arbejdsløshed, lige som rækken af øvrige negative rekorder, når det gælder løn- og arbejdsforhold, også indehaves af kvinder. Kommunistisk Parti vil kæmpe for ligestilling og solidaritet med kvinder på alle fronter.

Fagbevægelsens kollektive overenskomster udgør fundamentet for den kollektive velfærd i Danmark. Den udstikker samtidig grundlaget for den sociale og økonomiske kamp. En stærk og velorganiseret fagbevægelse er derfor afgørende i velfærdskampen.

Skabelsen af EU's indre marked har lagt et pres på fagbevægelsen. Den billige arbejdskraft fra en række nye EU -lande har lagt et pres på lønningerne. Det sker samtidigt med at EF domstolen udhuler aftale- og

konfliktretten i den danske aftalemodel. Derfor støtter vi kravet om at »den danske model« garanteres af den danske regering eventuelt med endnu en »undtagelse« eller en politisk klausul.

De kommende overenskomstforhandlinger må organiseres og gennemføres af fagbevægelsen som samlet kraft. Kun på den måde kan kampen vindes for bedre overenskomster og dermed styrke kampen for den kollektive velfærd.

Solidaritet – vejen frem i den ideologiske kamp

Den borgerlige regering har rejst en omfattende ideologisk offensiv mod arbejderklassen. Den modarbejder den kollektive velfærd til fordel for den individuelle serviceydelser, som den fremstiller som et hovedmål for den borgerlige »værdikamp«. Det betyder, at samfundets mest privilegerede begunstiges på alle livets områder.

Med uligheden, social udstødelse og voksende fattigdom oplever vi en forråelse i samfundet. De dårligst stillede unge og børnefamilier isoleres fra det øvrige samfund. Forebyggende indsats og social og økonomisk støtte erstattes af tvang og restriktioner. Den borgerlige retspolitik, der bygger på skærpelse af straffe og fængselsdomme, forstærker blot kriminaliteten i samfundet. Den forstærker marginalisering og udstødningen.

Overalt udbygges den statslige overvågning af de politiske og kulturelle aktiviteter – legitimeret af den såkaldte »kamp mod terror«. Den har åbnet døren for stigende retsløshed, for racisme, for politimæssig vilkårlighed, og for skabelsen af et overvågningssamfund reguleret af politistatsmetoder!

Den borgerlige flygtninge- og indvandrerpolitik, der har bred opbakning i Folketinget, udvikler fremmedhad, racistiske fordomme og opflammer til social uro.

Kommunistisk Parti kræver at der gennemføres en flygtninge- og indvandrerpolitik, der bygger på respekt og som kan sikre en reel social og økonomisk integration i samfundet med respekt for kulturel mangfoldighed.

Regeringen baserer sin værdikamp på beskyttelsen af den højt besungne individuelle frihed. I virkeligheden udløser den alles kamp mod alle og beskytter de riges ret og privilegier.

For Kommunistisk Parti udgør kampen ét hele: Vores afsæt er en idékamp der bygger på solidaritet og sammenhold. Kampen for national politisk uafhængighed og kampen for demokrati og kollektiv velfærd kan ikke adskilles. For Kommunistisk Parti er perspektivet og målet et socialistisk Danmark, som bygger på disse værdier.

Den fælles kamp

I Anders Fogh Rasmussens regeringsperiode har vi oplevet en voksende modstand mod den nyliberale offensiv – en kamp til forsvar for den kollektive velfærd. I store dele af fagbevægelsen og ungdommen har der i flere omgange været gennemført omfattende aktioner og store demonstrationer mod regeringens politik. I flere kommuner og regioner er der udviklet et aktionsfællesskab mod nedskæringer og forringelser af blandt andet daginstitutioner og ældreplejen og mod nedlæggelse af lokale hospitaler. Store dele af de offentlige ansatte har i 2008 været ude i en langvarig overenskomstkonflikt. Den blev båret af aktive offentligt ansatte og af en bred sympati og opbakning i befolkningen, på tværs af generationerne.

Den voksende modstand viser, at skabelsen af en bred alliance for velfærd – båret af de aktive dele fagbevægelsen – har potentiale til at stoppe den nyliberale offensiv. Den aktive vej repræsenterer samtidigt det politiske alternativ til kapitalens magt; et alternativ der bygger på respekten for den kollektive velfærd, på ideen om en fortsat udbygning af den offentlige sektor og på styrkelsen af demokratiet i samfundet.

Kommunisterne kæmper for, at der etableres kollektive løsninger på kollektive behov – båret af en skattefinansieret offentlig sektor.

Arbejderklassen og den aktive del af fagbevægelsen er hovedkraften i skabelsen af alliancen for velfærd.

Kommunisterne vil arbejde for at styrke aktionsenheden i arbejderklassen. Kommunisterne vil medvirke til at udvikle en politiske platform, der kan tvinge den politiske opposition til venstre i Folketinget og i de regionale og kommunale råd. Denne platform fastholder og udbygger den offentlige velfærd og styrker demokratiet i samfundet.

Resolution mod imperialism og krig

Tre hovedtendenser gør sig i dag gældende i verden.

For det første har imperialismen i næsten tre årtier befundet sig i en langvarig, kontrarevolutionær offensiv. Til at begynde med førtes offensiven i en bipolar verden, det vil sige en verden, hvor USA som imperialismens førende kraft stod overfor Sovjetunionen. Efter opløsningen af Sovjetunionen og den europæiske socialisme i 1989-91 ændredes det internationale styrkeforhold afgørende, og i de følgende år har verden været helt domineret af imperialismen, ledet fra ét center, USA.

For det andet er en ny hovedtendens ved at slå igennem. Imperialismens strukturelle krise, som netop nu viser sig i den voldsomme, verdensomspændende finanskrisen, vil fratage USA førertrøjen. Den unipolære verdensorden er således i færd med at slå om i en multipolær verden, det vil sige en verden med flere økonomiske centre.

For det tredje er arbejderklassen og folkene samtidig ved at sætte sig i bevægelse og skabe betingelserne for en fremtidig revolutionær og socialistisk modoffensiv. Dette er særligt markant i Latinamerika, men viser sig også stadig tydeligere andre steder, indbefattet Europa. I Mellemøsten er folkernes kamp med til at svække imperialismen.

Objektivt set er kampen for at udvikle et alternativ til den nuværende kapitalistisk-imperialistiske produktionsmåde og civilisationsform en historisk nødvendighed. Dette alternativ kan kun være socialisme.

Undervejs mod en multipolær verden

Med Kinas eksplosive vækst, Ruslands fremgang og væksten i Indien er den unipolære verden i færd med at blive afløst af en multipolær. Der findes allerede i dag flere store eller mellemstore poler, som i større eller mindre omfang har styrke til at sætte sig op imod USA og pleje egne interesser.

Ikke mindst er dele af Latinamerika langsomt ved at frigøre sig af USA's kvælertag og danne alternative centre som Mercosur og Alba, det vil sige det Bolivarianske Alternativ for Latinamerika. Denne udvikling sker dels under progressive eller socialistiske regeringer som i Cuba, Venezuela, Bolivia og Ecuador og dels i form af såkaldte centrum-venstre regeringer, som trods store begrænsninger – for eksempel i Brasilien – på den ene eller anden måde understøtter tendensen mod en multipolær verden.

Der er ydermere en stigende tendens til indgåelse af strategiske samarbejdsaftaler og handel på tværs af kontinenterne og uden om USA, EU og Japan. Denne tendens spores også i den nylige genoplivning af de Alliancefri Landes Bevægelse, som samler latinamerikanske, afrikanske og asiatiske lande. Og den viser sig tilmed i Afrika, hvor flere lande trods øget imperialistisk indblanding i dag har fået større spillerum gennem samarbejde med især Kina og ved at udnytte modsætningerne mellem stormagterne.

Tendensen mod en multipolær verden styrkes nu ikke mindst i kraft af den voldsomme finanskrisen, der som en del af den strukturelle krise i det kapitalistiske system breder sig over hele verden, og som afgørende svækker USA's førerstilling.

Det vil også få følger for EU, både for unionens ageren på verdensscenen og for EU-landenes – især stormagternes – indbyrdes forhold.

Overgangen til en multipolær verden vil naturligvis ikke foregå gnidningsløst, tværtimod.

For det første skærpes konkurrencen mellem de imperialistiske stater. For det andet er overgangen forbundet med en voldsom international krise, som for det tredje vil kaste millioner af mennesker ud i arbejdsløshed og fattigdom.

Såvel indre uroligheder som krigsfare er overhængende.

Om USA og imperialismens nuværende krise

Efter den europæiske socialismes nederlag for næsten 20 år siden forvandlede verden sig fra en bipolar til en unipolær verden med USA som imperialismens førende kraft. USA's regering har siden 2001 tilmed arbejdet ud fra det erklærede princip, at det 21. århundrede skulle blive et »amerikansk århundrede«. USA har ikke villet tåle rivaler – hverken ven eller fjende, der kunne gøre landet rangen stridig.

I USA's stræben mod absolut verdensherredømme har kontrollen over Eurasien stået centralt, og alle krige, siden denne strategi blev fastlagt, er iværksat med dette mål for øje. I dag ser vi tydeligt bestræbelserne på at inddæmme især Kina, men også Rusland.

Både inden- og udenrigspolitisk anvender regeringen den selvopfundne »krig mod terror« som »forsvar af landets nationale sikkerhedsinteresser«. Det er et ideologisk våben såvel som en begrundelse for baser overalt på jorden og aggressiv og røverisk krigsførelse, især i Forasien, herunder Mellemøsten.

Den endeløse krigs virkelige mål er de lande, nationer og folkeslag,

som sætter sig op imod det amerikanske overherredømme og søger en selvstændig og alternativ udviklingsvej.

Økonomisk har USA siden slutningen af Vietnamkrigen i midten af 1970'erne været plaget af en *strukturel* krise (faldende profitrater, lav produktivitet, dårlig konkurrenceevne og lav hjemlig opsparing). Hertil kommer kolossale udgifter til militærapparatet og udvikling af våben, hvor ikke mindst oprustningen i rummet stiller sine krav til de offentlige budgetter.

Landet har i realiteten kun kunnet overleve ved årligt at hente hundreder af milliarder dollars fra udlandet gennem øget udplyndring og låntagelse. Det er den uhæmmede gældsætning, der nu er den umiddelbare årsag til den hærgende finanskrisen.

Men USA er overhovedet udgangspunkt og centrum for imperialismens verdenskrise. Denne er kendetegnet ved fortsat faldende vækstrater, voksende ulighed, undergravelse af statens sociale ansvar over for borgerne, massiv udstødning af hundreder af millioner mennesker, militarisering af økonomien, totalitær udvikling af samfundslivet og voksende konflikt mellem menneske og natur.

Om den europæiske union

Danmark er medlem af EU – en i bund og grund reaktionær, militaristisk og imperialistisk magt, som allerede er engageret i vold, krige, aggression og udplyndring af landene i den tredje verden. EU ønsker på alle områder at kunne konkurrere på lige fod med USA og er derfor ved at opbygge sig som supermagt. Forholdet mellem EU og USA har været kendetegnet ved såvel samarbejde som rivalisering, selv om EU på mange centrale områder har underlagt sig den amerikanske linje, således som det er tilfældet i forholdet til Cuba, Iran, Afghanistan, Syrien og Nordkorea.

EU-opbygningen skrider dog kun langsomt frem gennem et utal af modsætninger, som dels skyldes modstand fra de europæiske befolkninger, dels interessekonflikter mellem landene indbyrdes.

Hvad det første angår, er det endnu engang lykkedes den folkelige modstand – gennem det irske nej til Lissabon-traktaten – at afvise en EU-forfatning.

Hvad det andet angår, har vi i nyere tid set flere eksempler på indbyrdes konflikter. Der var således uenigheden om krigen mod Irak i forbindelse med USA's angreb i 2003; og senest har euro-landenes regeringer i håndteringen af den aktuelle finanskrisen først og fremmest plejet nationa-

le bank- og kapitalinteresser uden skelen til EU's regler for nationalbanker og national gældsættelse.

Folkenes kamp

Adskillige folkeslag og nationer er lidt efter lidt ved at sætte sig i bevægelse mod imperialistisk dominans. Denne bevægelse udviser en stor variation af former. Den er inspireret af forskellige ideologier og stiller sig meget forskellige mål. Men fælles for dem alle er, at de på den ene eller anden måde retter sig mod imperialismen og derved er med til at skabe betingelserne for en fremtidig offensiv.

Socialismen som samfundssystem har trods store vanskeligheder holdt fanen højt. Ikke mindst i Cuba er mere end ti års afsavn under den såkaldte »særlige periode« ved at blive afløst af ny fremgang for revolutionen.

I flere latinamerikanske lande er progressive regeringer kommet til magten. I Venezuela har Hugo Chavez offentligt udråbt socialismen som målet. Præsidenterne i Bolivia og Ecuador har gjort det samme og har udskrevet folkeafstemninger om nye forfatninger, der skal åbne op for denne udvikling. I Ecuador har Rafael Correa netop vundet folkeafstemningen, og i Bolivia har Evo Morales' regering allerede iværksat en række nationaliseringer, der udgør et hårdt slag mod den transnationale kapital. I flere latinamerikanske lande er en lignende udvikling mulig inden for kortere tid.

En række lande har med større eller mindre succes holdt stand imod imperialistisk pression og er slået ind på en selvstændig udviklingsvej. Det gælder lande som Vietnam, Nordkorea, Iran, Syrien og Hviderusland.

I Irak, Afghanistan, Libanon og Palæstina har patriotiske kræfter skabt slagkraftige modstandsbevægelser mod udenlandsk besættelse. Disse bevægelser har skaffet imperialismen så store tab og nederlag på halsen, at USA er militærstrategisk svækket med hensyn til sin evne til at kunne sætte landtropper ind i andre brændpunkter rundt om på kloden. Det var også en lignende magtfuld modstandsbevægelse, som med stor folkelig opbakning fordrev Israel fra Libanon i sensommeren 2006 og tilføjede den zionistiske stat et nederlag af strategiske dimensioner.

Og på trods af Israels uhyrlige statsterrorisme fortsætter palæstenserne deres årtier lange kamp mod besættelsen af palæstinensisk jord.

I Colombia og Filippinerne har der udviklet sig store folkelige befrielsesbevægelser, som befinder sig i borgerkrig mod de fascistiske og pro-

imperialistiske regimer i deres lande. I Nepal har maoisterne efter mere end ti års væbnet kamp væltet det korrupte kongedømme og vundet det nylige valg, hvad der giver forhåbninger om en progressiv udvikling i et af verdens fattigste lande.

Overalt i den kapitalistiske verden går arbejderklassen og dens allierede til kamp mod de sociale, økonomiske, politiske, kulturelle og miljømæssige konsekvenser af det kapitalistiske system. Disse kampe har i de senere år også bredt sig til Europa, hvor der har været store strejkebevægelser i lande som Frankrig, Italien, Grækenland, Belgien, Tyskland og Danmark. Afvisningen af en EU-forfatning og det irske nej til Lissabontraktaten er også tegn på denne fremspirende bevægelse.

Danmarks internationale stilling

Danmark er et lille land, hvor den herskende klasse i mere end hundrede år har haft tradition for at lægge sig i kølvandet på den ene eller anden imperialistiske stormagt. Men aldrig siden den tyske besættelse i 1940-45 har udenrigspolitikken været præget af en sådan underdanighed og skamløshed som i de sidste to årtier.

Dansk udenrigspolitik hviler på to søjler, nemlig alliancen med USA gennem Nato og alliancen med de europæiske stormagter gennem EU. Det danske Folketings store flertal er enig i denne grundlæggende alliancepolitik, selv om nogle læner sig mere op ad USA og andre op ad stormagterne i EU.

Danmark har tilsluttet sig Natos nye militære doktrin og har omlagt sit militær fra en hær, som var beregnet på territorialt forsvar, til en international udrykningsstyrke, der allerede er sat ind som en del af besættelsesstyrkerne i Irak og Afghanistan. Danmark optræder aggressivt og arrogant over for især den muslimske verden, hvad der særligt tydeligt kom til udtryk under krisen med Muhammed-tegningerne. I den nylige konflikt i Georgien var den danske regering i retorik blandt de mest aggressive og krigeriske i hele Europa.

60 år med Nato og 36 år med EU er nok! Kommunistisk Parti arbejder for at rejse en bred bevægelse såvel mod Danmarks deltagelse i EU's imperialistiske og krigeriske politik som mod Nato. Bevægelsen må vende sig imod enhver udsendelse af danske tropper på imperialistiske missioner, hvad enten det sker i Nato-, EU- eller FN-regi eller går under forjættende navne som »fredsbevarende styrke«, »humanitær indsats« eller »genopbygning«. Den nye danske militærdoktrin må ophæves, og danske tropper hentes hjem fra Afghanistan og andre lande.

*Roger Corbacho Moreno fra Venezuelas ambassade i Danmark:
– Vores præsident Chávez nationaliser selskaber, der giver overskud,
og bruger overskudet til gavn for landets fattige.*

16

En sådan bevægelse kan kun opnå sine mål, hvis den samtidig stiller krav om, at Danmark bryder med Nato og EU. Dette er også Kommunistisk Partis krav.

International solidaritet

Den nationale og internationale klassekamp er to sider af samme sag. I den komplekse og faretruende situation, som verden befinder sig i, er det på den ene side nødvendigt at kæmpe aktivt og målbevidst i sit eget land og på den anden side at støtte de lande og de folkelige kræfter, som under meget forskelligartede forhold kæmper mod imperialismen.

Aktiv international solidaritet er ikke alene et elementært krav til kommunisterne, men også en nødvendighed for den danske arbejderklasse, hvis den skal sejre over sit »eget« kapitalistiske storborgerskab.

Kommunistisk Parti støtter arbejderklassens og folkenes kampe overalt i verden mod de negative konsekvenser af det kapitalistisk-imperialistiske system.

Partiet er solidarisk med de progressive personer og folkelige organisationer, som forfølges eller forbydes af undertrykkende regimer. Det gælder i særdeleshed også mennesker og organisationer, der er ofre for den voksende anti-kommunisme i Europa og resten af verden.

Kommunistisk Parti støtter de lande, som under de givne svære forhold opbygger socialismen, og partiet støtter de lande, som kæmper for deres selvstændighed og for retten til at vælge deres egen udviklingsvej.

Længe leve den internationale solidaritet!

Guillermo Vazquez overbragte hilsener fra Cuba til Kommunistisk Partis kongresfest: – Cubas Kommunistiske Parti støtter Kommunistisk Partis bestræbelser og kamp for de kommunistiske kræfters enhed til gavn for arbejderklassen.

Styrk den konsekvente EU-modstand

EU er en elitær union, der gradvist fratager medlemslandene deres nationale selvbestemmelsesret. EU udhuler demokratiet og forringer mulighederne for solidarisk og kollektiv velfærd. I EU tæller hensynet til profit og fri bevægelighed langt mere end almindelige menneskers rettigheder. Kommunistisk Parti kræver fortsat Danmark ud af EU. Vi vil gøre vores til at bekæmpe angreb på velfærd og demokrati fra monopolernes EU.

Kommunistisk Parti støtter Liste N

Alle sejl må sættes til for at sikre Folkebevægelsen mod EU et godt resultat ved valget til EU-parlamentet i 2009. Derfor vil Kommunistisk Parti give sit bidrag for at løfte de opgaver og de aktiviteter, der er nødvendige. Vi vil sprede Folkebevægelsen mod EU's materialer lokalt, og benytter Arbejderen i kampen for et godt valg for liste N.

Kommunistisk Parti siger nej til euroen

Euroen har fra starten været motor for opbygningen af Unionen. EU-eliten i Danmark påstår, at euroen vil være et værn mod den nuværende økonomiske krise. Sandheden er, at økonomien er alvorligt kriseram i »euroland«. Spanien, Italien, Frankrig og Tyskland har kurs mod en dyb økonomisk krise. Arbejdsløsheden stiger og almindelige mennesker tvinges fra hus og hjem.

Et ja til euroen, er et ja til at lav inflation er vigtigere end at bekæmpe arbejdsløshed. Et ja til euroen er et ja til at vi opgiver at føre en selvstændig penge- og finanspolitik.

EU-flertallet i Folketinget har besluttet en meget tæt binding til euroen. Men ved at stå uden for bevarer vi muligheden for at føre en selvstændig politik. Den mulighed har vi ikke råd til at miste.

Kommunistisk Parti forsvare demokratiet

Det nationale spørgsmål er centralt i Kommunistisk Parti's EU-arbejde. Vi afviser at deponere Danmarks selvstændighed i Bruxelles. Vi kæmper for retten til selvbestemmelse og for at bevare undtagelserne. Et fortsat medlemskab af EU fører til yderligere forringelser af velfærden, øger markedsgørelse af den offentlige sektor. Det øger uligheden og forringer arbejdsforholdene. Det underminerer demokratiet, når det bliver vanske-

ligere at stille politikerne direkte til ansvar for den forringede velfærd. Det skader demokratiet, når det bliver hensynet til profit, og ikke befolkningens behov, der styrer opgaveløsningen. En konsekvent politik for velfærd og demokrati kræver en konsekvent kamp mod EU.

Det indre marked er fællesnævner

I Kommunistisk Parti vender vi os imod regeringen og Dansk Folkepartis menneskefjendske asyl- og indvandringspolitik. Men vi fastholder samtidigt at spørgsmålet skal afgøres i Danmark, ikke i EU. Metock-dommen viser, at EU's regler har forrang, at står over danske love.

Ansvar for ligger hos Folketingets tilhænger-flertal, der gennem årene har afgivet mere og mere suverænitet ved indførelsen af nye traktater. For EU handler udlændingespørgsmålet ikke om retsundtagelsen. De bruger EF-domstolen og det indre markeds regler som murbrækker for mere EU-integration.

Det indre marked er en hjørnesten i EU. Formålet er at fjerne hindringer for den fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital mellem EU's medlemslande. Ud over den fri bevægelighed suppleres det indre marked med regler om, at der ikke må skabes nationale regler, der kan begrænse den fri konkurrencen. Medlemslandenes regler skal gøres ensartede, så det indre marked kan fungere.

Målsætninger er at give kapitalen optimale vilkår for at tilrane sig profit. Derfor sættes hensynet til den fri bevægelighed over hensynet til aftaler, overenskomster, strejkeret mv. Derfor definerer EU sundhedsydelser som tjenesteydelser, hvilket betyder markedsføring, øget ulighed og lægger et massivt pres på det offentlige sundhedsvæsen.

Vi kræver respekt for demokratiet, og respekt for det irske nej

Trods et markant NEJ fra Irland til Lissabon-traktaten i foråret, vil EU-eliten ikke droppe traktaten. Hvis den gennemføres, betyder det øget oprustning og afskaffelse af vetoet på mere end 50 områder.

Lissabon-traktaten vil give EU mere magt på bekostning af de nationale parlamenter. Målet er at gøre EU til en egentlig supermagt og en superstat. Det var det, irerne spændte ben for.

Efter EU's regler er ethvert nej et veto. Derfor er traktaten faldet. Der eksisterer derfor ikke et »irsk problem« der skal løses. Problemet er at EU undergraver folkestyret, og ikke ønsker at følge egne regler.

Kommunistisk Parti bakker aktivt op om de irske modstandere, der kræver at nej'et respekteres og forsvares.

Arbejdsprogram for Kommunistisk Parti

Kommunistisk Parti står med en lang række udfordringer for at styrke partiet. Frem til partiets 3. kongres sættes fokus på følgende opgaver:

Analyser og politikudvikling

A: Frem til partiets 3. Kongres udarbejdes et forslag til program for demokratiske og antimonopolitiske reformer, som peger frem mod socialismen. På baggrund af en analyse af den kriseramte kapitalisme af i dag skal vi skabe et program for Danmarks udvikling i et revolutionært anti-kapitalistisk og antimonopolistisk perspektiv. Det er et program der udstikker en retning for arbejderklassen kamp for politiske, økonomiske og sociale reformer rettet imod monopolkapitalens magt og interesser, herunder

- reformer der styrker demokratiet
- reformer der styrker den offentlige sektor og den kollektive velfærd
- fordelingspolitiske reformer
- reformer der griber ind over for monopolernes magt, herunder nationaliseringer
- en antiimperialistisk udenrigspolitik

Et sådant program vil give partiet en bedre og mere dybtgående forståelse for udviklingen både nationalt og internationalt og skabe et godt fundament for partiets videre arbejde med politikudvikling.

Landsledelsen tilrettelægger en programproces

- som sikrer at der udarbejdes de nødvendige analyser af klassekampen nationalt og internationalt.
- som sikrer at udviklingen af partiets klasseanalyse indgår i dette analysearbejde.
- som omfatter diskussioner i partiets afdelinger og en eller flere landskonferencer.
- som indtænker skolingsaktiviteter i denne proces.
- som inddrager Arbejderen, Rød Sommerlejr mv.

B: Landsledelsen skal sikre, at partiets deltagelse i den ideologiske debat styrkes.

C: Op til det Globale Klimatopmøde i København i november/december 2009, gennemføres en partidiskussion med henblik på at fastlægge nogle hovedelementer til partiets klima- og miljøpolitik.

D: Efter EU-parlamentsvalget gennemføres en partidiskussion om udviklingen af og perspektiverne for EU-modstanden.

Partiopbygning

Kommunistisk Parti er et handlingens parti, som opbygges gennem aktiv deltagelse i klassekampen. Den organisatoriske politik må hele tiden udvikles for at fremme partiets synlighed og handlekraft. Vi lægger vægt på:

- at der i den kommende kongresperiode sker et samlet løft af det kommunistiske ungdomsarbejde, som er en afgørende del af opbygning, konsolidering og udvikling af partiet.
- at opbygge stærke og handlekraftige afdelinger. Hvor det er hensigtsmæssigt opbygges partigrupper på klassekampens hovedfelter.
- at støtten til medlemmernes politiske arbejde styrkes gennem afdelinger og partigrupper. Der arbejdes for at udvikle en diskussionskultur, der inddrager alle medlemmer.
- at styrke de lokale ledelser. Der gennemføres efter behov kurser i organisatorisk arbejde, med særlig fokus på at understøtte de lokale ledelser. Der udbygges en løbende kontakt mellem de lokale ledelser og partiets organisatoriske landsudvalg. Når det er relevant indbydes de lokale partiledelser til landsledelsens møder.
- at optage flere medlemmer i partiet gennem et vedholdende og involverende arbejde fra afdelinger og partigrupper. Med forankring i klassekampen igangsættes der i den kommende kongresperiode et arbejde for at udvikle partiets kvindepolitik. Der sættes samtidig målrettet ind for at sikre flere kvinder i partiet.
- at arbejde for en strategi, der videreudbygger partiets agitation, -propaganda, internet- og øvrige mediemæssige virksomhed for at placere og repræsentere partiet i det politiske landskab.

Skoling og uddannelse

Det er vigtigt med en permanent skoling og uddannelse af partiets medlemmer og ledere på alle niveauer. Derfor:

- gennemføres obligatorisk introskoling for alle nye medlemmer. I løbet af det første års medlemskab gennemgås partiets program, vedtægter, historie, aktuelle politik og teoretiske grundlag.
- gennemføres en grundskoling i marxismen leninismen som et tilbud til alle partiets medlemmer.
- påbegyndes i kongresperioden videregående skoling med særligt sigte på at løfte partiets ledelsesarbejde.

Dagbladet Arbejderen

Kommunistisk Parti fortsætter udgivelsen af Arbejderen som et redskab og en stemme for kommunisterne såvel som for de progressive bevægelser.

- Der gennemføres årlige abonnementskampagner for at konsolidere og om muligt udvide avisens udbredelse.
- Der gennemføres en løbende økonomisk indsamling til avisen med en årlig økonomisk målsætning på minimum 1 million kroner.

Øvrige spørgsmål

Valg i kommuner og regioner: I den kommende kongresperiode vil partiet udvikle sit lokalpolitiske arbejde. Det er de lokale afdelinger som afgør partiets indsats og eventuelle opstilling ved kommune- og regionsvalget i 2009.

Folketingsvalg: Hvis der udskrives folketingsvalg i kongresperioden opstiller partiet ikke. Partiet gennemfører en politisk kampagne omkring klassekampens og valgets hovedspørgsmål.

Partiet gennemfører Rød Sommerlejr med afsæt i de nuværende erfaringer.

Landsledelsen udmønter arbejdsprogrammet i konkrete årsplaner

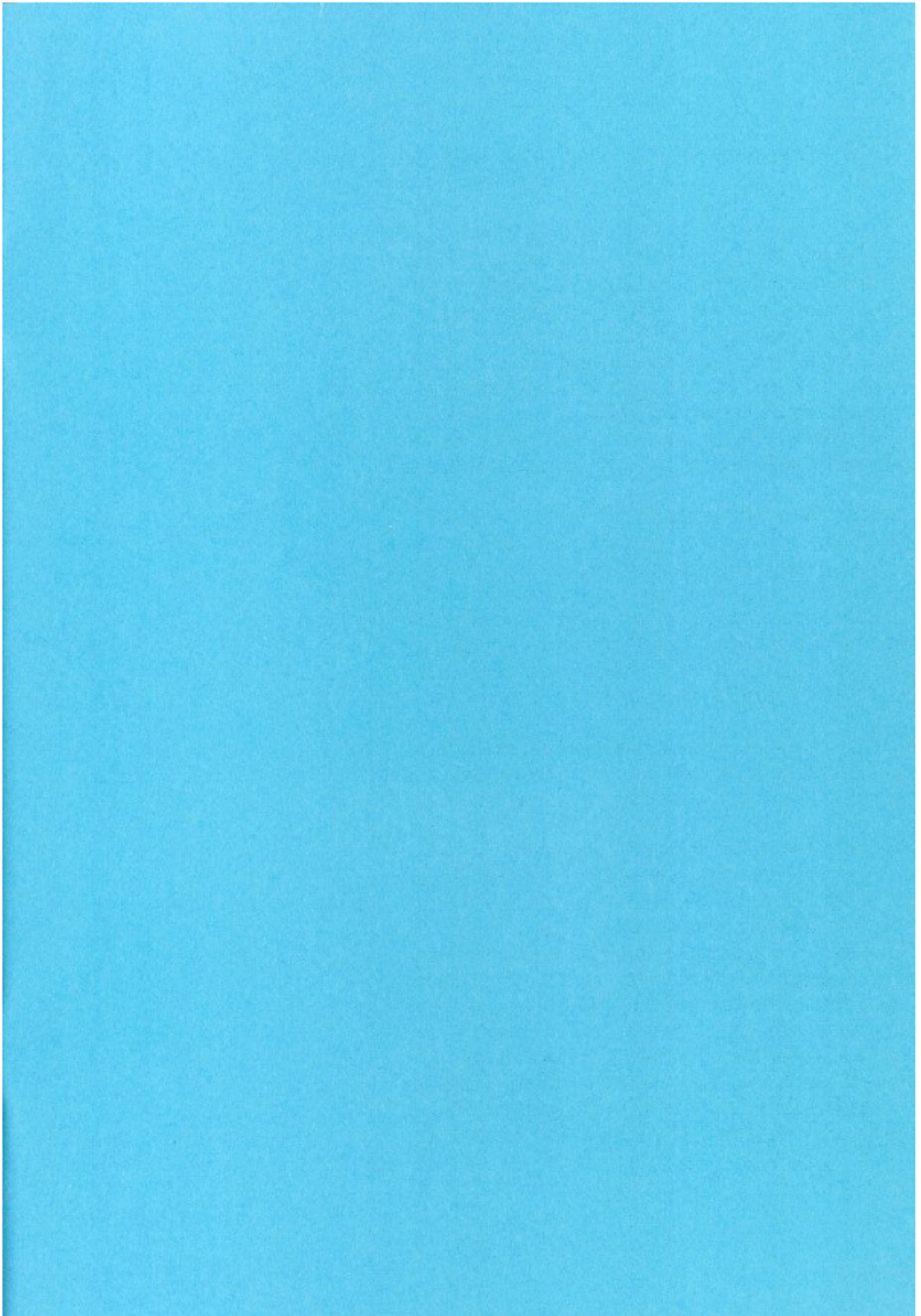
De udenlandske gæster: Michael Wøgerer fra Østrig, Astor García fra Spanien, Marco Santopadre fra Italien, Frank Sonck fra Belgien og til højre for Kommunistisk Partis formand Jørgen Petersen står Anders Carlsson fra Sverige samt Beth Hartmann fra Norge.

Kommunistisk Parti og Enhedslisten

Kommunistisk Parti har i sin første kongresperiode diskuteret sit forhold til Enhedslisten og konkluderer på den baggrund:

- At Enhedslisten har udviklet sig til et politisk parti.
- At medlemskab af Enhedslisten derfor er i modstrid med Kommunistisk Partis vedtægter § 8.
- At Kommunistisk Parti vil arbejde for, at samarbejdet med Enhedslisten styrkes lokalt og på landsplan – ikke mindst i den aktuelle kamp for at udvikle en »alliance for kollektiv velfærd«.

Kongressen pålægger den nyvalgte landsledelse hurtigst muligt at orientere Enhedslisten om denne beslutning.

Udtalelser og dokumenter
vedtaget på Kommunistisk Partis 2. kongres
14. 15. og 16. november 2008

Forlaget Arbejderen

ISBN: 87-89599-89-6

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk